

Interpellation om framtiden för Sveriges största idrottsgymnasium Celsius

Uppsala kommun har idag Sveriges största idrottsgymnasieskola, Celsiusskolan. Tack vare en unik organisationsmodell och ett samarbete med Upplands Idrottsförbund och dess specialförbund bidrar Uppsala kommun till föreningarnas ledarrekruteringar samtidigt som våra elever får den bästa idrottsutbildning en elev kan önska sig. Oavsett om eleven väljer breddidrott eller antas till elitinriktningen garanterar vår modell eleverna en direkt kontakt med ett rikt föreningsliv samtidigt som eleven läser sin gymnasieutbildning och utvecklas inom sin idrott. Modellen som är upphandlad enligt alla regler ger samtidigt en extra intäkt för många idrottsföreningar i Uppsala som annars hade fått svårt att rekrytera bra tränare och spela på den nivå många av våra lag befinner sig på. Modellen är alltså en ömsesidig vinst för alla inblandade. Jag är personligen stolt över den här satsningen, den här resan som Celsiusskolan har gjort. Vi i Liberalerna är glada över att aktivt ha medverkat till skolans omvandling och fantastiska utveckling. Men det har inte varit en bekymmersfri resa, och nya utmaningar kommer.

När processen att omvandla Celsiusskolan till landets största idrottsgymnasium påbörjades 2004 omgavs Celsiusskolan av ett oförtjänt dåligt rykte. En del elever som då fick sin skolplacering (ja, på den tiden fick elever inte välja skola) på Celsius gjorde mycket för att byta sig bort från Celsius. Resan till vad skolan är idag har sedan min interpellation i Uppsalas kommunfullmäktige, 2003, kantats av svårigheter. Motstånd har funnits inom skolan, bland tjänstemän, politiker och faktiskt en del idrottsledare. När Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden under mandatperioden 2002-2006 fattade beslut om att lokalisera all idrott till Celsiusskolan efter ett yrkande från mig, var enigheten total inom politiken. Det var då resan påbörjades och då ökade även motståndet. Räddningen för att satsningen hitintills lyckades var att politikerna var eniga.

Under åren som har gått har vi i Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden fört en tydlig och aktiv politik om att satsningen skulle få fortsätta. Vinsten i form av idrottsliga prestationer för eleverna, för föreningarna, för Uppsala och för samhället i övrigt har varit stor. Även om vi räknar på de samhällsekonomiska vinsterna så är Uppsala en vinnare. Tidigare åkte elever från Uppsala till olika idrottsgymnasier runt om i Sverige vilket föranledde stora kostnader för kommunen i form av gymnasieersättning och inackorderingstillägg. Idag vallfärdar elever från olika delar av Sverige, och även från Europa till Celsius. Vid uttagningar fylls många hotell med elever och föräldrar som förlägger minst en helg i Uppsala och spenderar pengar som skapar jobb. Den intäkten missas oftast när motståndare till modellen bara fokuserar på gymnasieersättningen. Idag är modellen upphandlad och ett avtal är skrivet med Upplands Idrottsförbund fram till 2019. Den upphandlingen möjliggjordes tack vare den dispens som regeringen gav Uppsala. Dispensen grundar sig på att ämnet specialidrott är ett yrkesämne och därmed får bedrivas på entreprenad. Medgivandet av dispensen föregicks av oro hos föreningar i Uppsala, strid mellan Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden, Riksidrottsförbundet samt Skolverket om huruvida modellen var förenlig med lagen eller ej. Den striden vann Uppsala på grund av ett tydligt politiskt ställningstagande och att dåvarande regeringen gav nämnden och Uppsala dispens att fortsätta med den unika modellen till glädje för många elever och idrottsföreningar i Uppsala.

Skolverket har lyssnat med Riksidrottsförbundet, Specialförbunden och lärosäten som samtliga vill ha en kompetenshöjning och har därav för avsikt att omklassificera ämnet specialidrott från yrkesämne till ett visst ämne. Konsekvensen av en sådan omklassificering kan bli att gällande dispens hävs, då ett visst ämne, till skillnad från ett yrkesämne, inte får bedrivas på entreprenad. Det kan betyda att Uppsalas unika modell går i graven om inte den politiska ledningen agerar.

Mot denna bakgrund vill jag ställa två frågor till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick. Jag ställer frågorna till Kommunstyrelsens ordförande eftersom den här frågan inte bara berör Utbildningsnämnden, utan även Uppsala kommun som en idrottskommun, näringslivskommun och en besökskommun.

Hur kommer Uppsala kommun att agera i den uppkomna situationen?

Hur tänker Marlene Burwick konkret och utifrån ett helhetsperspektiv uppvakta Skolverket och regeringen för att en övergångsregel ska utarbetas som tillåter att Celsiusskolan får behålla den befintliga dispens som undertecknad har ordnat?

Mohamad Hassan
Kommunalråd (L)

Interpellation till kommunstyrelsens ordförande

Fler arbetstillfällen inom besöksnäringen

Uppsala riskerar att få stora utmaningar med integrationen när människor får det svårare och svårare att ta sig in på arbetsmarknaden. Ett första jobb är ett stort och viktigt steg både för individen och för samhället. Ett jobb är inte bara en försörjning, utan en gemenskap och ett sammanhang, det skapar förutsättningar att forma sitt eget liv, ger kollegor, gemenskap, lön och självständighet. Att vi blir fler som arbetar innebär också mer resurser till vår gemensamt finansierade välfärd.

För den som är ny i vårt land är ett arbete också ett utmärkt sätt att komma in i vårt samhälle. Ett första jobb är grunden, för bara genom ett första jobb kan man få ett andra eller ett tredje jobb - och en karriär. På dagens arbetsmarknad är det färre och färre som har samma arbete under hela sitt arbetsliv. Vad som däremot består är det viktiga i att faktiskt få ett första jobb, vare sig du är ny i landet eller just har avslutat din utbildning.

I Uppsala skapas ständigt nya arbeten och arbetslösheten är relativt låg. Det dock inte självklart att det alltid ska vara så, utan vi politiker måste aktivt arbeta för att skapa förutsättningar för fler jobb. De flesta nya jobben kommer inte från de stora arbetsgivarna som Akademiska sjukhuset eller universiteten, utan från företag med färre än 50 anställda. Sedan 1990 har hela sju av tio nya jobb i Mälardalen skapats i småföretag. Därför är det bekymmersamt att Uppsala kommun fortsätter att tappa i rankingen av företagsklimat.

Inom besöksnäringen i Uppsala finns det en enorm utvecklingspotential, både för företag och för Uppsala kommun. Besöksnäringen är också en utmärkt sektor för den som ska komma in på arbetsmarknaden och söker sitt första jobb. Stadens besöksnäring omsatte år 2012 drygt 1,7 miljarder per år, skapade sysselsättning åt nästan 1450 personer och gav nästan 130 miljoner i skatteintäkter till kommunen. Samtidigt finns det potential att fördubbla denna omsättning fram till år 2020 vilket inte bara skulle få enorm effekt på antalet arbetstillfällen, utan också generera stora tillskott till kommunen.

Med anledning av ovanstående ställer jag följande frågor till kommunstyrelsens ordförande, Marlene Burwick (S):

Hur ska du hjälpa till att skapa fler enkla jobb och instegsjobb, bland annat inom besöksnäringen?

Hur kan kommunen med hjälp av näringslivet, universiteten och kyrkan utveckla de befintliga besöksmålen?

Hur ska kommunen underlätta för nya företag att utvecklas inom besöksnäringen?

Fredrik Ahlstedt (M)

Kommunallråd

nysa
moderaterna

Interpellation om familjerådgivningen

Uppsala kommun erbjuder som andra kommuner en subventionerad möjlighet för familjerådgivning. Numera sker denna rådgivning i egen regi inom ramen för socialnämndens ansvarsområde. Tidigare hade verksamheten under 5+2 år skötts på entreprenad genom en upphandling som hastigt avbröts i samband med valet trots att option för förlängning fanns och utan att några motiv gavs.

Bakgrunden till att verksamheten lades ut på annan utförare var många månaders kö till familjerådgivning och att kommunens egen regi inte klarade att lägga ett konkurrenskraftigt anbud. Under tiden som Söderstöd drev verksamheten försvann kön, möjlighet fanns att själv boka tid via internet inom 10 dagar, och telefontillgängligheten var god. Numera är det terapeuterna själva som får svara på telefonsamtalen vilket gör att deras tid med terapi minskar, samtidigt som det, genom att man saknar tidigare boknings- och kundtjänststöd, finns en uppenbar risk att väntetiden och även kostnaderna ökar.

Familjerådgivning är en mycket billig förebyggande insats där ofta ett eller några få samtal kan bidra till att hindra relationsbrott och skilsmässor. För samhället och barnen är det ytterst angeläget att där efterfrågan finns, vilket det gör, bidra till att lösa relationsproblem och förebygga konflikter.

Därför borde denna verksamhet inte försämrats utan i stället utvecklas. Att Svenska kyrkan bedriver en motsvarande verksamhet som de själva subventionerar är ett välkommet komplement. Genom att i stället införa en LOV-modell som i andra kommuner skulle även den verksamheten kunna ingå i det offentligt stödda utbudet, vilket vore önskvärt sett ur ett likabehandlingsperspektiv.

Jag vill fråga kommunstyrelsens ordförande, kommunalrådet Marlene Burwick (S):

Hur har telefontillgänglighet och väntetid förändrats för dem som söker familjerådgivning efter att kommunen övertog verksamheten i egen regi?

Har det skett någon förändring av kostnaderna för den kommunalt subventionerade familjerådgivningen?

Anser majoriteten att det är angeläget att de verksamheter som kommunen bekostar utförs med så god service till så låga kostnader som möjligt, eller är principen om att kommunen ska bedriva verksamheter i egen regi överordnat denna målsättning?

På vilka sätt vill majoriteten förbättra utbudet och servicen när det gäller familje- och parrådgivning för kommunens invånare?

Uppsala kommun den 31 augusti 2016

Jonas Segersam, Kommunalsråd (KD)

Kristdemokraterna